

hvoraf den ærede Ordfører lider, men det maa indrømmes, at i Dag er han kommen i godt Humør, saa naar det er lykkedes Mindretallet at frive en Betænkning, der har haft denne oplivende Virkning paa ham, maa det regnes Mindretallet til Fortjeneste; det gælder jo om at gavne og fornøje sine Medborgere, og det viser sig, at den ærede Ordfører har haft adskillig Glæde af at læse Mindretallets Betænkning. Altsaa en af disse Blomster i den Buket, det ærede Medlem havde fundet i Mindretallets Betænkning, det var den om Indtægtsnedgangen. Derom havde vi sagt, at den var saa godt som intet, vi havde bemærket: „Det forekommer nærværende Mindretal, at der ikke er fuldt tilstrækkelig Marsj til Slige Betænkneligheder paa Statskassens Vegne, eftersom der paa Grund af Mindretallet Bøffens Beregninger og Fremtidsformodninger, der i det væsentlige synes at bifalbes af Mindretallet Scharling, er en ganske nærliggende Udsigt til, at der gennem den formodede stærke Tilvækst i Forbruget af Sukker og Petroleum vil paa det nærmeste, om ikke helt ud, tilvejebringes fuld Kompensation for Statskassen.“ Det var en af de Ting, som den ærede Ordfører havde taget nogen Forargelse af; men det er ikke andet, end hvad den ærede Ordfører selv har skrevet i sin Betænkning. Den ærede Ordfører har selv forklaret os, at i Løbet af temmelig kort Tid — jeg tror, det er 3 Aar, han regner med — vil den Indtægtsnedgang, hvormod han udtaler sig, være fuldstændig forsvunden. Han udvikler, at al Sandsynlighed taler for, at i Løbet af 3 Aar vil Sukkerindtægten, som her er anslaaet til 2 Mill., være steget til 2½ Mill. Der have vi den ene halve Million; tage vi den fra de 850,000 Kr., hvortil Indtægtsnedgangen er anslaaet, have vi 350,000 Kr.; det er ikke noget særdeles stort. Gaa vi dernæst over til Petroleum, har Flertallet ikke nogen aldeles sikker Beregning over det, men det ser dog ud til, at Flertallet vil antage, at Petroleum vil indbringe saadant noget som 2—300,000 Kr. mere om Aaret end nu, dels fordi Petroleum i og for sig er en Vare, hvis Forbrug stiger uden Hensyn til Skatten, dels fordi Toldskatten bliver noget mindre. Man mener da, at i Løbet af temmelig kort Tid vil der blive en Forøgelse af Petroleumsindtægten paa ca. 300,000 Kr. Altsaa Flertallet paaregner, at i Løbet af temmelig nær Fremtid — Mindretallets Udtryk i den Henseende er, at det er en ganske nærliggende Udsigt — vil man af denne Indtægtsnedgang paa 850,000 Kr. indvinde: for det første den halve Million paa Sukkeret

og for det andet de 300,000 Kr. paa Petroleum. Lægger man 500,000 til 300,000, faar man 800,000 ud, og saa har man det meste af de 850,000 Kr., hvortil den ærede Ordfører har anslaaet Indtægtsnedgangen. Jeg tror derfor, at hvis den ærede Ordfører fremdeles vil nyde denne Buket, er det bedst, at han tager den Blomst ud, som jeg her har pillet ved, den har sikkert ikke nogen Duft ved sig; hvis der er nogen Duft, har den ærede Ordfører selv sat den paa. Jeg maa altsaa fastholde, at denne Udtalelse i Mindretallets Betænkning, om den nærliggende Udsigt til, at Indtægtsnedgangen fuldstændig forsvinder, er baseret paa Flertallets egen Betænkning. Det kan enhver, som vil gøre sig den Ulejlighed at læse Mindretallets Betænkning, overbevise sig om. Den ærede Ordfører udtalte sin Forbavelse over det Omflag, der fra Mindretallet eller fra begge Mindretals Sider, haade det, paa hvis Vegne jeg taler, og det, der repræsenteres af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber), havde fundet Sted i Retning af noget ikke-demokratisk i vor Betragtning af den indirekte Beskatning. Jeg maa sige, det forundrer mig noget, at den ærede Ordfører kan føle Forbavelse paa dette Punkt. Hvem er det nemlig, der her kommer og vil udvide den indirekte Beskatning? Er det os paa Mindretallets Side, eller er det den ærede Ordfører tillige med hans Medforslagsstiller, der ville udvide den indirekte Beskatning? Hvad den ærede Ordfører udtalte om, at indirekte Skatter i det hele taget og som Regel falde forholdsvis tungest paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, skal jeg ikke modsig i noget væsentligt Punkt. Det er nogenlunde rigtigt, hvad den ærede Ordfører udtalte derom, kun skal jeg bemærke, at man ikke saadan aldeles doktrinaert kan anvende dette Princip paa alle indirekte Afgifter. Der er stor Forskel efter disse Afgifters forskellige Karakter. Der er indirekte Afgifter, som ikke i nogen forholdsvis høj Grad trykke den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og der er andre, som gøre det i ganske lærlig høj Grad. Men, som sagt, jeg skal ikke polemisere med Ordføreren paa dette Punkt, men kun gøre opmærksom paa, at det er ikke den ærede Ordfører, der har Ret til at blive forbavset over Tendensen til at udvide den indirekte Beskatning. Det er meget snarere Mindretallet, som har Ret til at nære en saadan Forbavelse over, at den ærede Ordfører og hans Meningsfæller nu komme med en Udvidelse af den indirekte Beskatning med en saa stor Forbrugsartikel, som Ol. er, og med saa mange Millioner, som der er Tale